28. jul. 1841

FAKTA

Dato:
28. jul. 1841

Sidetal:
Dagbog D, side 95-96

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS1974-35

Omtalte personer:
Bernt Anker Collett
Emilie Collett, f. Rørbye
Marthe Johanne Hansen
Laura Lautrup, f. Schiøtt
Christian Frederik Schiøtt
Wilhelmine Schiøtt
Charlotte Johanne Schiøtt, f. Schack

TRANSSKRIPTION

28de Onsdag.
Om Morgenen vare Passagiererne tidligt paa Beenene for at gjøre deres Toilete paa beste Maade og saaledes med all Elegants at kunne stige i Land paa Toldboden i Kjøbenhavn. Dog kun lidet gavnede denne Omhyggelighed os, da Veiret var saare slet. Damerne kunne slet ikke forlade Kahytten før lige i det Øjeblik da vi kastede Anker. At nyde det smukke Skue af Byen fra Søesiden var derfor hellerikke idag Talen om; alt ved Dragøe pleier man ellers at kunne see den heelt tydeligt; idag kom den først nogenlunde ud af Taagen og Regnen da vi kom forbie 3 Kroners Batterie og styrede liigefrem. Heldigviis ophørte dog Regnen imedens vi steege i Land. Min gode Svigerfader,[1] Mine[2] og Laura[3] kom, saavel til Rose's som min store Glæde ud til os paa Skibet. Modtagelsen var som jeg havde ventet det af disse kjære Mennesker høist venlig; Athalia var især Gjenstanden for Damernes Nysgjerrighed og Kjærlighed. Da vi steege i Land paa Toldboden var den heele øvrige Familie der forsamlede; saaledes modtoges vi altsaa af vore kjærlige Mødre og Søskende, ja saagar Berent[4] og Emilie[5] fant vi der, til vor ikke ringe Forundring og Glæde. I det kjære gamle Hjem i Amalie Gaden kom først Tungerne •96• rigtigt i Gang med at udtrykke den gjensidige Glæde, og den var her vistnok fra alle Siider uskrømtet. Da Rose og jeg saaledes havde tilbragt et Par Tiimers Tiid hos min kjære Moder toge vi ud til |den| Schiöttske Families Somerresidents, hvor vi tilbragte det øvrige af Dagen, roligt som om vi aldrig havde været ude af det fædrene Huus. Om Aftenen kjørte vi ledsaget af Mine og Athalias nye Pige Marte[6] ind til Byen, hvor vort Ophold indtil vi selv kunne faae Værelser skal være i de os velbekjente Sale ved gamel Strand. Hyggeligere ville det unægteligt have været, vis vi i denne Tiid kunne have været daglig samlede med nogle af Familien, nu ere Alle for langt adskilte, og hyggelige Besøg tillader vor lille Athalia os ikke, i et saa slet Veier, som det, det lader til Danmark i denne Sommer er hjemsøgt af; jeg fryser her, som var det i Maanederne October eller November; Saunet af Italiens klare Himel føler man her strax; Give den gode Gud, at dette Saun maae blive formildet ved et tilfreds Liv her iblant Venner og Familie; Gid at min Fremtid her maae blive lysere end min Engstelse siiger mig.

---

[1] Christian Frederik Schiøtt.

[2] Wilhelmine Schiøtt.

[3] Laura Schiøtt.

[4] Bernt Anker Collett.

[5] Emilie Collett, f. Rørbye.

[6] Marthe Johanne Hansen.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

under fremmede Restaurateur ombord, og benytte
passagerne paa en saar simpel Maade; Kost der i
sig selv er god, men det er ikke muligt at faa Tørst
bort ved Overtrinnet ombord i Damskibene
er lige saa god og elegant som i de gode Restaurer i
byerne. Passagerne er næsten alle af høiere gjestfrie og
galante Herrer, imedens de fire Damer, der var
ledsagere, mere i Ellerne høiere end
stjerne. Det gik godt til Damskibet der i nat Ind
retning er blevet langt tilbage for snart man nu om
stunder kan rente, ja snart man næsten er
mere betaler end Gjøre Lordrin gaa. Vi skulde gaa
videre den 6te men ikke noget saa godt som den 27de
gaa Damskibe uden for Sydslandet. Alt var for
sindet og slet ved slig Galt, imedens man Sid
landet paa Damskibet finder den høiere Elegance

28de Onsdag. Om morgenen var Jeg igjen om tidlig
paa Kjøbenhavn for at gjøre Dreng Kostale paa byens
Marked og jagtede ud om alt Elegant. Vi Ænsen Sig
Land paa Toldboden i Gjøbenhavn. Det var lidt
gammel dum Omsigtighed er, de Vidst var saa
slet. Dannen Dame stadig forlod Lejligheden for
lige i det Øjeblik de vi Lastede Andre. At tøjet
det smukt Bur af Lyn fra Dørfiden var der
fallerit ikke Tolen ud; alt var Dragoe, skinne man
allerede at Ænsen for den Gamle Hjælp; ikke Ænsen de
forbi ingenlunde ind af Laagen og Lagene de vi Ænsen
forbi Brouwer, Cattrein og Stjerne ligesom. Det
skjønne efter det Lagen ombord vi Stage i Land.
Min gode Dreng Peter, Mine og Laura Ænsen sammen
til Roes Jem min Store Glede ud til os paa Retur.
Malagellen var som jo Lærer mentet det af disse Gjøre
Mandsker forte vaalig; Amalie var i sit Gjetzlanden
for Lauerne, Jer forvejen og Gjørlighed. Da vi stage
i Land paa Toldboden var de Gamle ogsaa Familie
der forsamlede; saaledes modtager vi ellers af vore
Gjøgje Moder og Dig Bund, ja saaga Pterent Emilie
fandt vi der, det var ikke lige Forundring og Glæde. Det
Gjøre gamle Jem i Amalie Haven Ænsen forte Ungerne

Juli 1841.

rigtigst i Gang med at indtrykke den gjensidige Glæde,
og den var sør vistnok fra alle Sider ubeskrivelig.
Ida Rose og jeg, saaledes skrevd tilbragte jeg har Sommer
tid for Ludvig Ljerre Nordre taget vi og til Schiøttske
Familiens Sommeropholdsted, hvor vi tilbragte det Øv-
rige af Dagen, voliss som om vi aldrig havde
været ude af det fædrene Huus. Om Aftenen gjorde
vi Selskab af Stine og Athalias wie følge Marte
ud til Byen, hvor vort Ophold imidlertid selv Sommer
faar Udvalget skal meget i sig, min velbekjendte
Gade med gamle Venner. Hjertelig vilde det
unægtelig have været, vis vi i denne Tid kunne
have været daglig samlede med nogle af Familien,
nu er Alle for længst adskilte og spredte besøg
tilladet vor lille Athalia ikke, i det hele
stole Vejret, som det, det lader til Danmark i
denne Sommer er hjemsøgt af, jo friere for, som
var det i Maanederne October og November!
Savnet af Italiens klare Himmel føler man for
stærk, i Sørge den gode Gud, at dette Savn kunne
aldrig formildes ved det tilfredse Liv her iblandt
Venner og Familie; Gud lad min Ventetid for
mine Kære lykkes og min Tingstalse fuldkomme
mig.